

İvedi Büyümüşüm Ben

— dağlarkızı · 01 Aralık 2014

İlkbahar ve sonbahar
Bir bebek ve bir ihtiyar
Ve dilde tekerrür eden niyaz
Ve hey gidi gençlik hey.
Hangi vakit geldi geçti aşk uğruna, o koskocaman yaz

Avuçlarıma!
Gözlerimden ,bir anda dökülür
Titrek avuçlarıma, yıllar
Yüreğim sökülürcesine pişmanlık
Yine oturdum ağlıyorum ben
Ne çok şey kaybetmişim, deliliğimden
Ellerimi bıraktığında anladım
Çok,çok ivedi büyümüşüm ben

En güzeli unutmaktı oysa,
Giderken,kal dediğı anda
O'na takılıp kalmamak.
Dünü dün de bırakıp
Toprađa düşene dek, sendelememekt
Umutlanmaktı ,her yeni güne yeniden.
Biraz da yarını hesaplamaktı
Hala nefes alırken
Başlangıçlar için, korkmamaktı yaşamak.
Meydan okurcasına
Tutunmaktı geleceđe,
Deliliğini unutmamaktı belkide
Ölünceye.....dağlarkızı